

Cvrček a bouřka

Obr. I

V malém mechovém domečku, skrytém u pařezu mezi velkými listy kapradin, žil skřítek Cvrček. Měl krásná očka zářící zvědavostí a malou pusinku, která často nevyšla z úžasu nad tím, co se kolem dělo.

Jednoho teplého letního večera, když se den pomalu blížil ke konci a slunce zapadalo za obzor, seděl malý Cvrček a jeho kamarád Chroustík na verandě své chaloupky. Vzduch byl těžký a vlhký – věstil příchod bouře. V dálce se začínaly formovat temné mraky. Cvrček sledoval nebe s drobnými obavami – tušil, že tentokrát bude bouřka silnější než obvykle.

„Ta bouřka se mi vůbec nelíbí!“ zakňoural Cvrček.

Chroustík se zadíval na oblohu a přikývl. „Máš pravdu. Vypadá dost děsivě. Měli bychom se připravit. Musíme nanosit dříví ke kamínkům a pečlivě zavřít okna. Ať máme sucho a teplo, až bouřka dorazí.

Chroustík s Cvrčkem se dali okamžitě do práce. Nanosili dříví, zavřeli okna, zkontrolovali dveře i každou šterbinku. A když bylo hotovo, usedli oba dva společně k večeři.

Pečené šípky byly znamenité. Jenže tentokrát Cvrček nervózně pokukoval k oknu, zatímco pomalu žvýkal rudý plod. Bouře se blížila.

Kontrolní otázky:

- Jak se jmenují skřítkci?
- Co mají skřítkci na hlavě?
- Z čeho je jejich domeček?
- Co museli udělat, než přišla bouřka?

Obr. 2

Najednou se venku rozlehl ohlušující hrom, chaloupka se zatřásla a blesky začaly bičovat oblohu. Vítr venku hudoval. Cvrček sebou leknutím trhl, sklouzl ze židličky a rozběhl se do kouta.

„Cvrčku, počkej, nic se neděje!“ volal za ním Chroustík.

Jenže Cvrček neslyšel nic než dunění hromů. Zamířil rovnou do ložnice, skočil na zem a zmizel pod postelí. Tam se choulil, schovaný v temném pelíšku, kde cítil aspoň trochu klidu.

Kontrolní otázky:

- Kam Cvrček utekl?
- Čeho se Cvrček leknl?
- Co na obrázku dělá Chroustík?

Obr. 3

Chroustík doběhl do pokoje a rozhlédl se.
„Cvrčku? Kde jsi?“
Bylo тихо, jen vítr bušil do okenic a blesky osvětlovaly stěny. Chroustík nakoukl pod postel.
Uviděl drobný pár třesoucích se oček.
„Ale no tak...“ vydechl něžně. „Nemusíš se bát. Jsem tady.“
Bouře však stále burácela a Cvrček jen tiše pískal strachem.
Chroustík na chvíli přemýšlel, co udělat. A pak ho něco napadlo. Seběhl do kuchyně, přinesl mísy a začal míchat těsto.

Kontrolní otázky:

- Jaká byla bouřka?
- Co je na obrázku?
- Jaký se Cvrček tváří?

Obr. 4

„To bude dobrý... Cvrček miluje koblížky,“ brumlal si, zatímco se mazlavé těsto lepilo na jeho tlapky. Když byly koblížky usmažené, ještě je obalil v cukru, až se chaloupka celá rozzářila jejich vůní.
Chroustík si otřel čelo a zhluboka se nadechl. Pak zavolal:
„Cvrčku? Koblížky jsou hotové! Můžeš si pro ně přijít!“
Pod postelí to zasyčelo a něco se pohnulo. Ale Cvrček se stále bál.

Kontrolní otázky:

- Co napadlo Chroustíka?
- Jaké je Cvrčkovu nejoblíbenější jídlo?
- Co měl Chroustík při vaření na sobě?
- Co se Chroustíkovi lepilo na tlapky?
- V čem Chroustík obalil koblížky?

Obr. 5

Chroustík si přisedl k posteli, položil talířek s koblížky ke kraji a jemně promluvil: „Víš, Cvrčku... bouřka může znít hrozně hlasitě a vypadá strašidelně, ale doma jsme úplně v bezpečí. Bouřka se drží venku na nebi, mezi mraky a stromy. Chaloupka je pevná, má silná okna i střechu, která nás chrání. Nic špatného se nám tady nemůže stát.“

Cvrček přestal na chvíli vzlykat. Uši se mu lehce napřímily.

Chroustík pokračoval klidným hlasem: „Hromy jsou jen zvuky, když se setká teplý a studený vzduch. A blesk? To je světýlko mezi mraky – jako když se na chvíli rozsvítí obří lucerna. A vítr... ten jen fouká, protože si potřebuje vydechnout. To všechno se děje venku, nikdy ne tady u nás v chaloupce.“

Kontrolní otázky:

- Co Chroustík Cvrčkovi vysvětloval?
- Co je hrom podle Chroustíka?
- Co je blesk podle Chroustíka?
- Co říkal o větru?
- Co má Chroustík v ruce?

Obr. 6

Cvrček opatrně vykoul ven – nejprve očka, pak nos a nakonec celé tělíčko. Jeho oči se rozzářily, když spatřil koblížky.

Velmi pomalu si jeden vzal. Pak druhý. A nakonec se vyškrábal zpod postele celý.

Chroustík se jemně usmál. „Vidíš? Společně to zvládneme. A bouřka už taky slábne.“

A skutečně – hromy utichaly, blesky už jen tiše probleskovaly mraky a vítr se uklidňoval.

Cvrček se posadil vedle Chroustíka, tulil se k němu a společně dojídali koblížky. Venku doznívala bouřka, a v chaloupce bylo teplo a bezpečno.

A tak se stalo, že už nikdy žádná bouřka nebyla tak strašidelná jako ta první.

Kontrolní otázky:

- Byla bouřka pořád tak strašidelná jako na začátku?
- Kolik koblížků bylo na talíři?
- Kolik koblížků si Cvrček vzal?

Otázky na závěr:

- Čeho se bojíte?
- Co je strach?
- Jaké je vaše neoblíbenější jídlo?
- Znáš někoho, kdo rád vaří?
- Kdo tě dokáže uklidnit, když máš strach?
- Jaký byl konec příběhu?
- Víte, podle čeho mají skřítki svá jména?
- Je bouřka vždycky nebezpečná?
- Co děláme doma, když je bouřka?

Aktivity:

Jak vypadá bouřka? - hra s tělem

- Vítr- foukání
- Déšť - bubnování prsty do stolu
- Hrom - dupnutí
- Blesk - tlesknutí

Postupně - slabě - potichu

Stavění venku

- Děti na zahradě/v lese zkusí postavit domeček pro Cvrčka a Chroustíka z materiálů, které najdou poblíž. (Mech, větvičky, kůra,...)

Co dělá vítr? - přemýšlení

Ptáme se dětí:

- Co dělá vítr?
- Kam fouká?
- Můžeme ho vidět?

Bezpečné místo - prostorová hra

- Děti dostanou za úkol najít kolem sebe vhodné místo, kam by se mohl Cvrček schovat.
- Diskuze proč toto místo vybraly.

Čepice pro skřítku

- Pomůcky: čtvrtky, přírodniny (listy, jehličí, mech,...), lepidlo, pastelky
- Postup: děti si vyrobí čepici jako má Cvrček nebo Chroustík, ozdobí přírodninami.

Jak uklidnit Cvrčka - dramatické

2 dětí: Cvrček a Chroustík

- Cvrček říká čeho se bojí
- Chroustík ho uklidňuje